

τη (

Στον

άγιο Σεραφείμ άρεσε να παρομοιάζει την ανθρώπινη ζωή με ένα κερι. Ένα πλήθος από κεριά έκαίγαν μέσα στο κελλί του μπροστά στις εικόνες. Όσο περισσότεροι έρχονταν- και οι επισκέπτες όλο και αυξάνονταν χρόνο με τον χρόνο-τόσο περισσότερα κεριά του έφερναν.

Η ζωή μας έλεγε ο σάρετς, μπορεί να συγκριθί με μια λαμπάδα καμωμένη από κερι με φυτίλι, που καίει με μια φλόγα που εμείς ανάψαμε.

Το κερι είναι η πίστη μας, το φυτίλι η ελπίδα μας, και η φλόγα η αγάπη που ενώνει

την πίστη μαζί με την αγάπη, όπως το κερί και το φυτίλι καίνε μαζί με αποτέλεσμα τη φωτιά.

Ένα κερί κακής ποιότητας βγάζει όταν το ανάβεις και όταν το σβήνεις μια άσχημη μυρωδιά. Όμοια είναι και η ζωή ενός αμαρτωλού.

Κοιτώντας ένα κερί-κυρίως μέσα στην εκκλησία- σκεπτόμαστε πάντα την αρχή, το ξετύλιγμα της ζωής μας και το τέλος της: όπως λειώνει ένα αναμμένο μπροστά στο πρόσωπο του Θεού, έτσι και κάθε στιγμή, λιγοστεύει η ζωή μας πλησιάζοντας προς το τέρμα της.

Αυτή η σκέψη θα μάς βοηθήσει να μη διασπώμεθα στην εκκλησία, να προσευχόμαστε με περισσότερη θερμότητα και να κάνουμε το παν για να μοιάσει η ζωή μας με μια λαμπάδα από αγνό κερί, που καίγεται και σβήνει χωρίς άσχημη μυρωδιά.

Αγιος Σεραφείμ του Σάρωφ

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca